

kunne tilfredsstillende de Forbringere, som Museet nødvendigtvis maa gjøre. Jeg skal imidlertid efter den Anledning, som her er givet, ikke undlade, saafremt disse 5,000 Rbd. bevilges, inden de komme til Anvendelse, at undersøge de forskjellige Spørgsmaal, hvorom her har været Tale. Det er ganske vist, at der er sagt „A“ i denne Sag, og jeg haaber derfor, man vil gaae videre.

Facaden er bleven smykket, hvis min Samfundsmæssige ikke flaaer mig feil, for en Sum, som blev bevilget i de første Aar af vort constitutionelle Liv; Noget er dog blevet bevilget endnu tidligere. Man seer altsaa, at det ikke er en Sag, man har hastet med. Man har nævnt store Byggeforetagender, som forestod og skulde foretages ved Universitetet. Jeg kan ikke andet end sige, at hvis jeg turde stole paa, at det altid vilde gaae saa glat som i aften med store Byggeforetagender paa $\frac{1}{2}$ Million, saa vilde det være mig en overordentlig stor Frielse — hvis jeg kunde ansee det for givet, at jeg turde komme næste Gang med Forslag til Byggeforetagender paa $\frac{1}{2}$ Million, naar de forøvrigt vare hensigtsmæssige — at udsætte Udsmykningen af Salen, men jeg tvivler dog ikke paa, at man, naar det kom til Stykket, vilde møde mig med Betæneligheder og Overbevisninger, som jeg heller ikke vilde misbillige. Men man kan jo blot tænke sig, at man, naar den Tid kommer, udsætter disse Byggeforetagender til $\frac{1}{2}$ Million paa et Aar, saa har man den hele forlangte Sum, 20,000 Rbd., blot gennem Renten. Lad os derfor tage hvad der ligger for. Lad os gaae gradvís fremad; Forhallen er jo bleven udsmykket saaledes, at jeg troer, at de, som have den mindste Forstand paa Kunst, maa anerkjende, at her er præsteret noget Smukt og Dygtigt. Hvorfor vil man saa ikke gaae videre, hvorfor da ikke fortsætte det begyndte Arbejde, hvorfor standse det og lægge denne halve Million paa Dørtærskelen mellem Forhallen og Festsalen som en Hindring? Lad os dog først fra Forhallen træde ind i Festsalen og fuldføre, hvad der staaer tilbage. Det er ganske rigtigt, naar man siger, at jeg vilde have en særlig Tilfredsstillelse ved, at disse Arbejder bleve udførte. Der er visse Foretagen-

der, der ligesom ere Duften af hele Stillingen, som ere Fornøjelsen ved det Hele, og som man glæder sig til at komme til at udføre; det er Noget, der hjælper til at bære mangfoldige andre Besværligheder. Det er maaskee en Svagheit; men det forholder sig saaledes med dette Arbejde her. Jeg skal med Fornøjelse lade være at kalde Salen Solennitetsaal; jeg skal gjerne kalde den Høitidsaal, Festsaal, ja jeg skal gjerne give den et islandsk Navn, naar jeg blot kunde vinde et tilstrækkeligt Antal Stemmer for min Begjæring; — naar blot Forslaget med een Stemmes Fleertal gaaer igjennem, maae de andre Herrer gjerne stemme imod.

Tscherning: Det kan paa ingen Maade have været min Hensigt, at saare den Kunstner, som her er Spørgsmaal om; det, jeg har villet betegne, er, at en Hovedgrund for at bringe dette Arbejde i værk er at faae hans Dygtighed fængslet til de offentlige Vægge, for derved at beholde Mindet om, at der hos os har udviklet sig en Mand med saa stor Dygtighed; thi naar dette ikke var Tilfellet, saa kan jeg ikke begribe, hvorfor netop de meest Andviiede have fremhævet denne Mands Tilstedeværelse som en af Hovedgrundene, hvorfor der lagdes Vægt paa at faae denne Sal deco- reret og udsmykket just nu og paa denne Maade. Der maa, dengang Salen blev bygget, have været en Forudsætning om, hvorledes den skulde see ud, naar den blev færdig; den er aldrig bleven færdig, men dens Bygmester, som lever endnu, har dog maattet vide, hvorledes den kunde afleveres i anstændig Stillelse. (En Stemme: Jeg tvivler derpaa). Man tvivler derpaa; men det var dog værdt at undersøge; jeg anseer det for afgjort, thi ellers har man gjort stor Uret i at have bygget en Sal af den Bestaaffenhed. Jeg er overbevist om, at naar man drog Bygmesteren frem og gjennemgik hans Papirer fra den Tid, at man da vilde finde, at man dengang har havt bestemte Hensigter med Hensyn til denne Sals Udstyring; iøvrigt skal jeg indrømme, at en Sal af den Art bliver heldig udstyret, naar der er Meget for Diet, for jeg er overbevist om, at der undertiden er meget Lidt for Dret, og naar man siger, at man ikke der hører